



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

פש"ר 1253/06 (לשעבר: 6250/01) גמזו נ' כונס נכסים רשמי תל אביב ואח'

2 ספטמבר 2013

מספר בקשה: 26

בפני כב' השופטת תמר אברהמי

החייב	יוסף גמזו ע"י ב"כ עו"ד יעקב חסדאי	בעניין
המשיבה 1 המשיבה 2	נעמה ישעיהו לילך ישעיהו שתיהן ע"י ב"כ עו"ד גלעד ישעיהו	ובעניין
הנאמן	עו"ד ארז חבר בעצמו	ובעניין
הכנ"ר	כונס הנכסים הרשמי ע"י ב"כ עו"ד נטע כצמן יעקובוביץ	ובעניין

11
14061
- 9.09.2013
26
21

פסק דין

- 1
 - 2
 - 3
 - 4
 - 5
 - 6
 - 7
 - 8
 - 9
 - 10
 - 11
1. לפני בקשת חייב למתן הפטר.
2. יאמר מייד – אין זו בקשה שגרתית, שכן החוב היחיד העומד על הפרק בענין ההפטר, הינו חוב מזונות, אשר ברגיל, אין פושט רגל מופטר הימנו אף לאחר שמסתיים הליך פשיטת רגל בצו הפטר (סע' 69 לפקודת פשיטת הרגל [נוסח חדש], תש"ם – 1980 (להלן: "הפקודה" או "פקודת פשיטת הרגל")). הנושות היחידות הן גרושתו של החייב ובתו (ילידת 1969), המשיבות (להלן גם: "הנושות").



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

פש"ר 1253/06 (לשעבר: 6250/01) גמזו נ' כונס נכסים רשמי תל אביב ואח'

2 ספטמבר 2013

- 1 עוד יאמר כבר עתה, כי ההליך אינו שגרתי גם במובן זה שלכאורה כבר ניתן בעבר
2 לחייב, בהליך זה ממש, צו הפטר, וזאת בהחלטת כב' השופט אורנשטיין מיום
3 28.2.08. ברם, בהחלטת בית המשפט העליון מיום 18.11.12 (רע"א 3050/12)
4 נתקבלה בקשת רשות ערעור (על החלטת כב' השופט ברנר מיום 26.1.12 שדחתה
5 את בקשת החייב להכריז שהוא עדיין פושט רגל), נקבע כי הליכי פשיטת הרגל של
6 החייב טרם נסתיימו והדין הוחזר לבית המשפט המחוזי.
7
8 לאחר האמור, לאחר שהוגשו עמדות הצדדים ולאחר שהועבר התיק לפני, נקבע
9 (בהחלטת 1.1.13), כי הליך הפש"ר חזר על כנו, הנאמן חזר לתפקידו וצו כינוס
10 (לרבות עיכוב הליכים) חזר לתוקפו.
11
12 4. ביום 27.1.13 הוגשה הבקשה הנוכחית להפטר.
13
14 רקע
15 5. על הרקע להליך פשיטת הרגל ולבקשה הנוכחית, עמד בית המשפט העליון בהחלטתו
16 הנזכרת מיום 18.11.12.
17
18 למען הסדר הטוב, תובא גם להלן תמצית הרקע להליך ולבקשה. הדברים יובאו על
19 יסוד החומר בתיק, לרבות החלטות קודמות של מותבים בערכאות השונות. יוער, כי
20 נוכח העובדה שימיו של תיק זה קודמים לימי המערכת הממוחשבת (וראשיתו של
21 התיק למעשה עוד בשנת 2001), החומר בתיק הממוחשב הוא חלקי בלבד.
22
23 הבקשה לצו כינוס
24 6. החייב, יליד 1938 (כיום בן 75), מורה לספרות ולמדעי היהדות בהכשרתו, הגיש
25 בשנת 2001 בקשה למתן צו כינוס ולהכרזתו פושט רגל לבית המשפט המחוזי בבאר
26 שבע (פש"ר 6250/01).
27



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

פש"ר 1253/06 (לשעבר: 6250/01) גמזו נ' כונס נכסים רשמי תל אביב ואח'

2 ספטמבר 2013

7. במסגרת הבקשה לצו כינוס, הצהיר החייב רק על חוב המזונות (ור' גם עמ' 3
לפרוטוקול הדיון מיום 15.1.04 שהתקיים בפני כב' השופטת מרוז), ואכן, לפי החומר
שבתיק, הוגשו במסגרת ההליך רק תביעות חוב של המשיבות בענין מזונות.
8. נפנה אפוא בשלב זה לסקירה קצרה של הרקע לחוב המזונות. לאחר מכן נשוב
להשתלשלות הענינים בתיק פשיטת הרגל.
- חוב המזונות
9. החייב והמשיבה 1 נישאו בשנת 1968. בתם היחידה, המשיבה 2, נולדה בשנת 1969.
בני הזוג נפרדו במהרה (וממשיכים, מזה למעלה מ- 40 שנה, "להתראות" בערכאות).
10. החייב נסע בשנת 1973 לאוסטרליה. לשיטתו, לאחר שנסגר עיתון אותו ערך ומשלא
מצא עבודה בארץ והוא הוזמן לעבוד כמרצה באוסטרליה. הוא שהה בניכר עד לשנת
1993.
11. עוד בשנת 1971, קודם לעזיבתו של החייב את הארץ, הגישה המשיבה 1 כנגד החייב
תביעת מזונות בשמה ובשם הבת (מ.א. 1322/71). תביעת המשיבה 1 למזונות
נדחתה בשל השתכרותה והחייב חוייב בתשלום מזונות בסך 350 ל"י לבתו וכן חוייב
לשאת בהוצאות הבית. בהמשך ולאחר הליכים נוספים, הגיעו הצדדים לפשרה
(שקיבלה תוקף של פסק דין) בבית המשפט העליון במסגרת ע"א 797/75, ולפיה
החייב ישלם סכום של 1,000 ל"י מזונות לבתו ויהיה פטור מהשתתפות בהוצאות הבית
(ר' תאור בפסק דינה של השופטת, כתוארה אז, ביניש, בע"א 368/95 מיום 24.7.96).
12. בשנת 1979 הגישה המשיבה 1 הליך נוסף כנגד החייב לענין מזונותיה (2152/79)
ובגדרו ניתן פסק דין עת שהה החייב באוסטרליה, בו חוייב במזונות בסך 13,000 ל"י
(מזונות זמניים – החלטה מיום 17.12.79; פסק דין – מיום 23.4.80). השגה על פסק
דין זה, נדחתה.



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

פש"ר 1253/06 (לשעבר: 6250/01) גמזו נ' כונס נכסים רשמי תל אביב ואח'

2 ספטמבר 2013

13. החייב לא עמד בתשלום המזונות (עמ' 2 להחלטת 15.8.02 בתיק הפש"ר, ר' להלן).
1 המשיבות נקטו כנגד החייב הליכי הוצאה לפועל לגביית המזונות. במסגרת זו מומשה
2 ונמכרה בשנת 1980 דירת מגורים ברחוב שלמה המלך בתל אביב שהיתה בבעלות
3 החייב וכן מומשה ונמכרה מחצית מדירת מגורים (בחולון) שהיתה משותפת לחייב
4 ולמשיבה 1 (המשיבה 1 עצמה רכשה את המחצית).
5
6
14. בנוסף למימוש הדירות, גבו הנושות במהלך השנים סכומי תמלוגים אשר הגיעו לחייב
7 מאקו"ם (אגודת קומפוזיטורים מחברים ומו"לים למוסיקה בישראל).
8
9
15. למרות תפיסת ומימוש נכסי החייב, המשיך חוב המזונות לתפוח (עמ' 2 להחלטת
10 15.8.02 בתיק הפש"ר, ר' להלן).
11
12
16. בשנת 1993 שב החייב ארצה והחל לעבוד כמרצה במכללה באילת (ולאחר מכן, בשנת
13 2002 לערך, עבר לעבוד כמרצה במכללת "אוהלו").
14
15
17. בחודש נובמבר בשנת 1995 התגרשו החייב והמשיבה 1 בבית הדין הרבני.
16
17
18. מאז שובו של החייב ארצה, עת חודשו הליכי גבייה ביתר שאת, התנהלו בין החייב
18 למשיבות הליכים משפטיים ממושכים בשלל ערכאות. במסגרת הליכים אלה, ניתן לציין
19 כי התקבל בבית המשפט העליון באופן חלקי ערעור שהגיש החייב (ע"א 368/95,
20 24.7.96) ונקבע כי הוא לא יחוב עוד במזונות הנושות בגין תקופה שלאחר הגשת
21 תביעתו להפחתת מזונות. רכיבים אחרים בערעור נדחו. בהליך אחר, התקבל בבית
22 המשפט העליון ערעור של החייב תוך השבת הדין לבית המשפט המחוזי לשם קביעת
23 שיעורים בהם ישולם חוב המזונות שטרם שולם (רע"א 4905/98, פ"ד נה(3) 360,
24 19.3.01).
25
26
19. בשלב מסוים פנה החייב להליכי פשיטת רגל.
27
28



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

פש"ר 1253/06 (לשעבר: 6250/01) גמזו נ' כונס נכסים רשמי תל אביב ואח'

2 ספטמבר 2013

הליך פשיטת הרגל - המשך

1
2 20. כמבואר לעיל, החייב הגיש בשנת 2001 בקשה למתן צו כינוס ולהכרזתו פושט רגל
3 לבית המשפט המחוזי. צו כינוס ניתן ביום 20.8.01 (כב' השופטת דברת).

4
5 21. ביום 15.8.02 הוכרז החייב פושט רגל (החלטת כב' השופט, כתוארו אז, י' אלון).

6
7 ההחלטה מיום 15.8.02 בענין הכרזתו של החייב פושט רגל, ניתנה תוך דחייה
8 מפורטת ומנומקת של התנגדות הנושות, אשר טענו, לפי המתואר בהחלטה, כי הליכי
9 פשיטת רגל אינם הדרך הראויה בעניינו של החייב והם יסכלו את הליכי ההוצל"פ; כי
10 מדובר בניסיון של החייב להשתמש מתשלום חוב המזונות; וכי חוב המזונות נוצר על ידי
11 החייב בחוסר תום לב תוך "בריחה" לחו"ל והתעלמות מוחלטת מתשלום חיובים לפי
12 פסקי המזונות.

13
14 22. בהחלטה מיום 15.8.02 קבע בית המשפט, כי אין חולק שהחייב חסר נכסים כלשהם
15 הניתנים למימוש מעבר למשכורתו הדלה (אותה עת, רבע משרה במכללת אילת)
16 ותקבולים להם הוא זכאי מאקו"ם; כי אין חולק כי מצבו הבריאותי של החייב קשה; כי
17 לא עומדת על הפרק התכנות סבירה להתעשרות פתאומית; וכי החוב לנושות אמנם
18 נוצר על דרך של אי תשלום סכומי מזונות שנפסקו, אך בנסיבות הענין אין לראות בכך
19 משום יצירת חוב בדרך של מרמה או חוסר תום לב העולים כדי שלילת זכותו של החייב
20 להיות מוכרז פושט רגל. בית המשפט ציין, כי בעקבות פסקי המזונות ומכוחם, מומשו
21 נכסי החייב לטובת הנושות וכי עד למימושם אף העביר החייב לנושות את תקבולי שכר
22 הדירה שקיבל מהשכרת הנכסים, על חשבון חוב המזונות.

23
24 וכתב כב' השופט אלון:

25
26 "לעת הזו, כאשר לילך בתו של החייב הינה כבת 32 – הפכה יתרת חוב
27 המזונות הפסוק זה מכבר לחוב כספי "רגיל" שאיננו נושא יותר את האופי
28 המיוחד והקפדני בו מובחן ממנו חוב מזונות לקטינים או לתלויים."



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

פש"ר 1253/06 (לשעבר: 6250/01) גמזו נ' כונס נכסים רשמי תל אביב ואח'

2 ספטמבר 2013

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

והוסיף:

"קשה להמנע מהתחושה כי בשורש התנגדות הנחרצת של הנושות עומדים משקעי המרירות והכעס, ואולי חלילה אף מעבר לכך, המקננים בלילך ואמה כלפי החייב – משקעים שנוצרו במהלך עשרות שנות ניתוק, פירוד ואיבה. ניתן גם ניתן להבין לתחושות אלה, ולוואי ובשנות שיבה יקוה הדברים.

אולם, כנגדם ניצב בפני החייב, איש ערירי, אביון וידוע חולי. בנסיבות אותן פרטתי לעיל, השתכנעתי כי בקשתו זו של החייב להכריזו פושט רגל הוגשה בתום לב, כי אין הוא יכול לפרוע את חובותיו למושות וכי לא נתלוותה לבקשתו מטרה לניצול לרעה של הליכים אלו."

23. לפי רישומי התיק, המשיבות ערערו על החלטת 15.8.02 (ע"א 8176/02) אך בעקבות עמדת בית המשפט העליון, חזרו בהן והערעור נדחה (פסק דין מיום 4.2.03), על המשתמע מכך.

24. בהמשך הליך פשיטת הרגל, בוטל צו הכינוס בשלב מסוים (פסק דינה של כב' השופטת מרז מיום 15.1.04) בהקשר שימוש שעשה החייב בכספי פיצויי פטוריו ממכללת אילת. הצדדים שוב הגיעו לבית המשפט העליון (ע"א 1741/04), כספי הפיצויים הועברו לקופת הכינוס, פסק דינו של בית המשפט המחוזי בוטל וצו הכינוס הושב על כנו (פסק דין מיום 19.4.05).

25. בהחלטה מיום 21.2.06 (כב' השופט אלון) שניתנה לפי סעיף 175 לפקודת פשיטת הרגל, הועבר ההליך לבית המשפט המחוזי בתל אביב.

26. בראשית שנת 2007 הגיש החייב בקשה למתן צו הפטר.



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

פש"ר 1253/06 (לשעבר: 6250/01) גמזו נ' כונס נכסים רשמי תל אביב ואח'

2 ספטמבר 2013

- 1
27. בהחלטת כב' השופט אורנשטיין מיום 6.6.07 מונה הנאמן הנוכחי לתפקידו בהליך (עד
3 אותה עת, שימש הכנ"ר כנאמן). לא נתקבלה עתירת הנושות למינוי מי מטעמן כנאמן,
4 לאור מערכת היחסים הטעונה והרגשית שבין הצדדים (ור' גם החלטת כב' השופט
5 אלון, מיום 8.2.06). יוער, כי הנושות מיוצגות לאורך השנים על ידי אחיה של המשיבה
6 .1
- 7
28. בהחלטה (פסק דין) מיום 28.2.08, שניתנה במסגרת דיון אליו התייצב גם ב"כ
8 הנושות, קבע כב' השופט אורנשטיין בענין בקשתו של החייב להפטר, כי הגיע לכלל
9 מסקנה שיש להעטר לבקשה. כב' השופט אורנשטיין ציין, בין השאר: "אין חשד כי
10 נסיבות הקלעותו של החייב לקשיים כלכליים היתה בחוסר תום לב, החייב שיתף
11 פעולה, מומש רכוש..., החייב בגיל מתקדם ונראה שלא יוכל לשפר את יכולת
12 השתכרותו בעתיד".
- 13
- 14
- 15 במקביל הורה בית המשפט כי הטענות של הנושות בענין חוב המזונות, טענות
16 המתייחסות להוראת סעיף 69(א)(3) לפקודה, ידונו בבית המשפט לענייני משפחה.
17 סעיף 69(א)(3) לפקודה קובע, כי צו הפטר אינו פוטר את פושט הרגל מחבות לפי פסק
18 דין בתובענת מזונות, "להוציא מה שהורה בית המשפט במפורש לגבי החבות, במידה
19 שהורה ובתנאים שהורה".
- 20
29. לאחר האמור החלה התנהלות בערכאות השונות בענין חוב המזונות וההפטר, כמתואר
21 בהחלטת בית המשפט העליון מיום 18.11.12. כך, החייב פנה לבית המשפט לענייני
22 משפחה בבקשה לביטול חוב המזונות (תמ"ש 23875/96), ובקשתו נדחתה על הסף
23 (ביום 1.9.08). החייב ערער לבית המשפט המחוזי בענין זה (עמ"ש 1125-08) ושם
24 נפסק (ביום 17.1.10), בהסכמה, כי התיק יוחזר לבית המשפט לענייני משפחה, אשר
25 יבחן לגופה את בקשת החייב לקבל הפטר מחוב המזונות. הדיון הוחזר אפוא.
26
27



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

פש"ר 1253/06 (לשעבר: 6250/01) גמזו נ' כונס נכסים רשמי תל אביב ואח'

2 ספטמבר 2013

- 1 בהמשך, פסק בית המשפט לענייני משפחה (ביום 26.7.11) כי החייב לא הוכיח שצבר 30
2 את חוב המזונות בתום לב וקבע כי צו ההפטר לא יחול על המזונות. במקביל, הורה
3 בית המשפט לענייני משפחה על פריסת חוב המזונות (שעמד אותה עת על 2.5 מליון
4 ₪) לתשלומים חודשיים קטנים וכן הורה על ביטול עיקולים שהוטלו על חשבונות החייב
5 מכה חוב המזונות.
6
7 התנהלות נוספת בערכאות התייחסה לשאלה האם ההוראה בענין ביטול העיקולים 31
8 (שניתנה בפסק דינו של בית המשפט לענייני משפחה מיום 26.7.11) התייחסה רק
9 ל"חשבונות" או להכנסות החייב בכלל. רשמת הוצאה לפועל דחתה בקשה לבטל
10 עיקולים על משכורת, קצבת זקנה ותמלוגים, ונסינות החייב להשיג על הדבר, לא צלחו
11 (ר' תיאור בהחלטת בית המשפט העליון מיום 18.11.12).
12
13 לאחר האמור פנה החייב לבית המשפט המחוזי, בנסיון להפסיק את הליכי ההוצל"פ 32
14 כנגדו, כשהוא עותר לקבוע כי באופן מהותי הוא נותר במעמד של פושט רגל, באשר
15 ההפטר לא חל על החוב היחיד שהיה לו, חוב המזונות, ומשכך ההפטר חסר משמעות.
16
17 בית המשפט המחוזי דחה את בקשת החייב (ביום 26.1.12) וקביעה זו התהפכה 33
18 בבית המשפט העליון. בהחלטה מיום 18.11.12 קבע בית המשפט העליון, בין השאר,
19 כי במקרה דנן, צו ההפטר שניתן לחייב היה צו הפטר "ריק" שאין לו לכאורה כל
20 משמעות, לפי שהחוב היחיד שהיה תלוי ועומד כנגד החייב היה חוב המזונות ובית
21 המשפט לענייני משפחה קבע כי חוב זה ישאר על כנו. משכך, הליכי פשיטת הרגל של
22 החייב לא נסתיימו במקרה זה. בית המשפט העליון הסתייג מהמתווה הדיוני בגדרו
23 ניתן צו הפטר "ריק" וההכרעה בענין חוב המזונות הועברה לבית המשפט לענייני
24 משפחה. בית המשפט ציין, כי הסמכות לקבוע את מעמדו של חוב המזונות לאחר מתן
25 הפטר, מסורה לבית המשפט לפשיטת רגל והוא אינו מוסמך (מהטעמים שפורטו
26 בהחלטה) להעביר את סמכות ההחלטה בנושא זה לבית המשפט לענייני משפחה, אף
27 אם קיימת פרקטיקה כזו.
28



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

פש"ר 1253/06 (לשעבר: 6250/01) גמזו נ' כונס נכסים רשמי תל אביב ואח'

2 ספטמבר 2013

- 1 בית המשפט העליון קבע, אפוא, כי הליכי פשיטת הרגל של החייב טרם הסתיימו וכן
2 קבע כי התיק יוחזר לבית המשפט המחוזי, על מנת שיכריע בדבר מעמדו של חוב
3 המזונות, וכפועל יוצא מכך, באשר למתן צו הפטר בעניינו.
4
- 5 34. כנזכר בפתח הדברים, עם שובו של התיק לבית המשפט המחוזי והגשת עמדות
6 הצדדים, נקבע (החלטה מיום 1.1.13), כי הליך הפש"ר חזר על כנו, הנאמן חזר
7 לתפקידו וצו הכינוס חזר לתוקפו.
8
- 9 35. ביום 27.1.13 הוגשה הבקשה להפטר. יוער, כי תוך כדי הגשת עמדות הצדדים בענין
10 בקשת ההפטר, הגיש החייב גם בקשה לקצוב לו סכום חודשי לצרכי מחייתו מתוך
11 הכספים בקופת הכינוס (בקשה בה תמכו הנאמן והכנ"ר ולה התנגדו המשיבות).
12
- 13 **הבקשה ועמדות הצדדים בתמצית**
- 14 36. במסגרת בקשת ההפטר מתאר החייב את השתלשלות הענינים העובדתית והדיונית
15 מנקודת ראותו וטוען, בין השאר, כי במהלך הזמן (לרבות הזמן שחלף מאז מתן צו
16 ההפטר בשנת 2008) הורע מצבו, הוא פוטר מעבודתו (במכללת אוהלו בקצרין), חי
17 בשכירות של 1,500 ש"ח לחודש והכנסותיו הן מקצבת זקנה (סכום חודשי של 2,444
18 ש"ח שיוכל אולי בעתיד לעלות לכדי 2,794 ש"ח) ומתמלוגים על השמעת יצירותיו
19 (בסכום חודשי, אשר לפי נתוני 2012 שפורטו, וככל שיאושר לחייב החזר מס שנוכה,
20 יגיע לכדי 1,500 ש"ח). בהינתן דמי השכירות, נותר לחייב למחייתו, לטענתו, סכום
21 קצבת הזקנה בלבד. החייב צירף מסמכים לגיבוי טענותיו, לרבות מאת המחלקה
22 לשירותים חברתיים בקצרין, בה הוא מתגורר מזה מספר שנים.
23
- 24 37. עוד טוען החייב, כי במשך ארבע השנים שבין מתן צו ההפטר משנת 2008 ועד
25 להשבתו למעמד של פושט רגל, עיקלו וגבו המשיבות סכומים העולים משמעותית על
26 אלה שהן היו זכאיות להן במסגרת הליכי פש"ר, ובכלל האמור עיקלו את קצבת הזקנה,
27 את כל כספי התמלוגים ואף כספי ערבון שהפקיד בבית המשפט העליון ואשר בית
28 המשפט הורה להשיב לו לאחר שזכה בדיון.



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

פש"ר 1253/06 (לשעבר: 6250/01) גמזו נ' כונס נכסים רשמי תל אביב ואח'

2 ספטמבר 2013

- 1
- 2 מוסיף החייב וטוען, כי בעוד הוא עצמו חי חיי דלות ועוני מאז 1993 הרי שמצבן הכלכלי 38
- 3 של המשיבות הוא שפיר. המשיבה 1, שרכשה את חלקו של החייב בדירה שהיתה
- 4 דירתם המשותפת, מקבלת פנסיה קבועה. המשיבה 2, הבת המשותפת, שסרבה
- 5 ומסרבת לכל קשר עם החייב, היא משפטנית בת 40 המפרנסת את עצמה. לשיטת
- 6 החייב, המשיבות נגועות כנראה ברגשי שנאה ונקם. החייב מפנה להחלטת בית
- 7 המשפט המחוזי בבאר-שבע מיום 15.8.02 בה הוזכר פושט רגל (ואשר צוטטה לעיל)
- 8 וכותב כי דבר לא נשתנה מאז 2002, כי המשיבות רודפות אותו בכל דרך אפשרית, כי
- 9 שנאתן עזה כשאלו, וכי לאחר שהוציאו ממנו את כל שניתן, הן מבקשות לגזור עליו
- 10 דלות ומצוקה עד אחרית ימיו.
- 11
- 12 החייב מעלה טיעונים בענין התכליות של הליכי פשיטת רגל ובענין פרשנותו של סעיף 39
- 13 69(א)(3) לפקודה ועותר להפטר סופי ושלם מחובותיו אשר לשיטתו לא יעשיר אותו
- 14 אלא אך יחלץ אותו מדלות ועוני ויתן לו לחיות חיי כבוד בשנים שנתרו לו.
- 15
- 16 המשיבות 1 ו-2 מתנגדות לבקשה. לשיטתן, מדובר בחוב שהצטבר עוד קודם לכך 40
- 17 שהחייב נקלע לקשיים כלכליים ומשכך מדובר בחייב שנהג בחוסר תום לב מהלך שנים
- 18 ואין הצדק להחיל לגביו הפטר. המשיבות מפנות לפסיקה לגבי חוב מזונות בהליכי
- 19 פש"ר בכלל ולגבי סעיף 69(א)(3) לפקודה בפרט. כן טוענות המשיבות, בין השאר, כי
- 20 התנהלותו של החייב יש בה משום חזרה מהסכמה דיונית ולפיה סוגיית הסייג בענין
- 21 ההפטר תידון על ידי בית המשפט לענייני משפחה, ובעצם חזרתו זו מהסכמתו הדיונית
- 22 יש משום חוסר תום לב. כן מתייחסות המשיבות לעמדות הכנ"ר והנאמן כפי שניתנו
- 23 בענין בקשת ההפטר משנת 2007 וטוענות כי "לא יהא זה נכון אם היום ישנו הכנ"ר
- 24 והנאמן את עמדותיהם ויכתבו דברים אחרים".
- 25
- 26 לגופו של ענין טוענות המשיבות, כי מדובר בענין ה"קרוב" רק להן, אשר במשך שנים 41
- 27 נאבקות לגבות את חוב המזונות הפסוק אשר החייב מתחמק מלשלמו וכי החייב לא
- 28 שילם מזונות בזמן שהן עצמן "נזקקו לעזרת הזולת ולנטילת הלוואות לשם מימון



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

פש"ר 1253/06 (לשעבר: 6250/01) גמזו נ' כונס נכסים רשמי תל אביב ואח'

2 ספטמבר 2013

- 1 צרכיהן". המשיבות כותבות כי החייב לא שילם מעודו מרצונו אלא רק במסגרת הליכי
2 הוצל"פ, כי החוב שנצבר הינו משנת 1995 עת מצבו של החייב היה מצוין וכי מאז
3 אותה עת הצטברו רק ריבית והצמדה.
4
- 5 .42 עוד טוענות המשיבות, כי החייב נהג בחוסר תום לב עת שלשל לכיסו כ- 35,000 ש"ח
6 פיצויי פיטורין וכי היה זה הכנ"ר שעתר אותה עת לביטול ההליך, עמדה שהתקבלה
7 בבית המשפט המחוזי. הכנ"ר הסכים, בהליך בבית המשפט העליון, לתת לחייב
8 הזדמנות לתקן את העוולה באופן שישיב את הכסף ששלשל לכיסו והליכי הפש"ר יחזרו
9 למסלולם, הסכמה שאומצה על ידי בית המשפט העליון.
10
- 11 .43 המשיבות מפרטות את השתלשלות הענינים העובדתית והדיונית מנקודת ראותן
12 ומסכמות, כי בנסיבות הענין, לאור הפסיקה המתייחסת הן לסכסוך בין הצדדים והן
13 לסעיף 69(א)(3) לפקודה, "לא זכאי החייב להוסיף ולהתחמק מתשלום חוב המזונות
14 ואין לפטור אותו מחוב זה אותו יצר וצבר בחוסר תום לב. החייב כבר פנה ללשכת
15 ההוצל"פ בבקשה לפרוס את חובו לתשלומים, ואת סעדיו הוא צריך לקבל שם".
16
- 17 .44 הנאמן מצידו תומך בבקשת ההפטר. הנאמן סבור כי שאלת ההפטר מחוב מזונות
18 נתונה לשיקול דעתו של בית המשפט וכי בנסיבות המקרה, השיקולים יחודיים ותומכים
19 במתן הפטר כאמור. זאת, בין השאר, לאור האבחנה (עליה עמד בית המשפט העליון
20 בע"א 4905/98) בין חוב מזונות הדרוש לצורך מחייה שוטפת לבין חוב מזונות הנוגע
21 לעבר הרחוק; לאור העובדה שמדובר בחוב שנוצר לפני שנים רבות (הגם שעצם
22 היווצרותו אכן מהווה התנהלות בעייתית מצד החייב) והשלכת חלוף הזמן על משקלם
23 של פגמים; בהינתן העדר תוחלת ממשית להמשך הליכים (משמדובר בחייב שאין לו
24 רכוש שעתיד להעשיר את הקופה והמשך הליכי הפש"ר לא צפוי להניב פירות
25 משמעותיים); נוכח התמשכות ההליכים וכאשר הליך פשיטת רגל אינו הליך של ענישה.
26
27



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

פשי"ר 1253/06 (לשעבר: 6250/01) גמזו נ' כונס נכסים רשמי תל אביב ואח'

2 ספטמבר 2013

1 החייב הגיש תשובה ובה דחה את טענות המשיבות ושב על בקשתו. במסגרת זו
2 התייחס החייב, בין השאר, לטענה כי לא שילם את חובו עוד קודם שנקלע לקשיים
3 והפנה בענין זה להחלטת בית המשפט המחוזי אשר בה הוכרז פושט רגל (בה צוין, בין
4 השאר, כי עוד קודם למימוש נכסיו על ידי הנושות, הועברו להן על ידו תקבולי שכר
5 דירה על חשבון חוב המזונות). כן טען החייב כי במשך 30 שנות הליכים לא הביאו
6 המשיבות ראייה לטענה כי נזקקו לעזרת הזולת ולהלוואות ומנגד מפנה לכך שהמשיבה
7 1 רכשה במסגרת הליכי ההוצל"פ את חלקו בדירה בחולון.

8
9 הכנ"ר מצדו הגיש תגובה מפורטת אשר תומכת, בנסיבות הענין, במתן הפטר בענין
10 חוב המזונות. הכנ"ר מתייחס בתגובתו לשיקולים אותם על בית המשפט לשקול ככלל
11 בענין מתן הפטר וכן לשיקולים בענין סעיף 69(א)(3) וסבור, כי ביישום השיקולים על
12 נסיבות המקרה דגן, יש להגיע למסקנה כי יש מקום להפטרו של החייב. הכנ"ר אף
13 סבור, כי האמור בתגובת המשיבות יכול להביא לעוול של כליאת חייב בהליך פשי"ר,
14 שאינו פחות בחומרתו מהעוול אותו בא סעיף 69(א)(3) למנוע. הכנ"ר (בדומה לנאמן)
15 מפנה לע"א 1003/09 מקבילי נ' הכנ"ר (4.1.10) ולכך שהלכות אליהן הפנו המשיבות
16 בתגובתן, נפסקו קודם לפסק הדין בענין מקבילי.

17
18 דין
19 47. בכל הנוגע להליך פשיטת רגל ולבקשות הפטר המוגשות בגדרן, הפסיקה רבה. נהוג
20 לציין, כי בבסיס הליכי פשיטת הרגל עומדות שתי תכליות: האחת, שעניינה בנושים,
21 והיא כינוס נכסי החייב וחלוקתם בין נושיו בדרך היעילה, המהירה והשוויונית ביותר;
22 האחרת, יסודה ברצון ליתן לחייב חדל פרעון הזדמנות "לפתוח דף חדש" בחייו על ידי
23 הפטרתו מחובותיו (ע"א 307/12 בלום נ' הכנ"ר (14.8.12) ("ענין בלום"); ש' לזין וא'
24 גרוניס, פשיטת רגל (מהדורה שלישית, 2010), עמ' 24-25; רע"א 2282/03 גרינברג
25 נ' הכנ"ר, פ"ד נח(2) 810 (2004)).

26
27



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

פש"ר 1253/06 (לשעבר: 6250/01) גמזו נ' כונס נכסים רשמי תל אביב ואח'

2 ספטמבר 2013

- 1 נפסק, בין השאר, כי מתן אפשרות לפשיטת רגל "הוא מטבעו חסד, בעל היבטים
2 חברתיים ואנושיים" כאשר חברה מתוקנת - "...רואה בהושטת קרש הצלה לחייבים
3 ובגאולתם מהשתעבדות מתמשכת לחובות אין קץ ערך חשוב. עם זאת אין להשלים עם
4 מצב שבו ינצלו החייבים אפשרות חסד זו ויהפכוה, עיר מקלט מפני הנושים, אשר כל
5 דיכפין יביא עצמו בשעריה" (ע"א 7113/06 ג'נח נ' הכנ"ר (20.11.08) בעקבות ע"א
6 4892/91 אשכנזי נ' הכנ"ר, פ"ד מח(1) 55, 45 (1993)).
7
- 8 בסוגיות אלה יש חשיבות לתום ליבו של החייב אשר נבחן בנוגע לתקופה שלפני הגשת
9 הבקשה לצו כינוס, בקשר לדרך היווצרות החובות, וכן בנוגע לתקופה שלאחר הגשת
10 הבקשה לצו כינוס, בקשר להתנהגותו של החייב במהלך הליכי פשיטת הרגל (ר' למשל
11 ענין בלום לעיל והאסמכתאות הרבות המובאות שם).
12
- 13 במסגרת האיזון שמבצע בית המשפט, יובאו בחשבון גם נסיבות אישיות (למשקל
14 מיוחד שניתן לנסיבות קשות ומורכבות בהקשר של אי-ביטול הליכי פשיטת רגל חרף
15 אי-עמידה בחובות דיווח ותשלום, ר' ע"א 1601/07 סבג נ' הכנ"ר (13.12.07)).
16
- 17 ניתן להעיר, כי בתגובותיו לבקשות למתן הפטר, נוהג הכנ"ר להפנות להחלטת כב'
18 השופטת פרוקצ'יה בפש"ר (י-ם) 24/92, המ' 982/96 אסרף נ' הכנ"ר (23.12.96).
19 אותה החלטה מונה בשיקולים הספציפיים בבקשות כגון דא, את "החשיבות שבמתן
20 אפשרות לחייב לפתוח דף חדש בחייו ובחיי משפחתו; ... תום-לבו ודרך התנהגותו לפני
21 פשיטת הרגל ובמהלכה; ... היקף הפירעון של חובותיו והסיכוי הקיים לגבי שינוי בכושר
22 הפירעון בעתיד; ... היקף החובות והיקף ואופי ההתנגדויות להפטר".
23
- 24 במקרה דנן, לולא היה חובו של החייב לנושות משום חוב מזונות, דומה כי לא היתה
25 מחלוקת של ממש כי מצבו של החייב ומצבו של ההליך מצדיקים מתן הפטר (כפי
26 שכבר נקבע למעשה בהחלטת כב' השופט אורנשטיין מיום 28.2.08). מדובר בחייב
27 שגילו מתקדם, הוא נמצא בהליך הפש"ר מזה למעלה מ-12 שנה, מצבו הבריאותי
28 לוקה ואין טענה כי יש לו נכסים שלא מומשו או שצפוי שינוי בכושר פרעון חובותיו



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

פש"ר 1253/06 (לשעבר: 6250/01) גמזו נ' כונס נכסים רשמי תל אביב ואח'

2 ספטמבר 2013

- 1 בעתיד. בכל הנגע להתנהלות החייב לאורך ההליך, הטענה היחידה (ובכל מקרה –
2 העיקרית) שהועלתה נוגעת למקרה בשנת 2003 או בסמוך לכך בענין שימוש בכספי
3 פיצויי פיטורין, עניין שאינו יכול לעמוד לחייב לרועץ בעת הנוכחית, לאור חלוף השנים
4 וכאשר בית המשפט העליון היה נכון עוד בשנת 2005 לאפשר לחייב להיוותר בהליך
5 פשיטת הרגל חרף אותו מחדל (אפשרות שמשמעותה המובנית הינה, כי בשלב מסוים
6 ניתן יהא להביא את ההליך לידי גמר שלא על דרך ביטולו).
7
- 8 53. בנסיבות אלה, מצא בית המשפט של פשיטת רגל עוד לפני למעלה מ- 5 שנים, כי יש
9 מקום למתן הפטר חלוט. מאז אותה עת הנסיבות רק ביססו ביתר שאת את המסקנה
10 האמורה מבחינת החייב, לרבות מבחינת גילו, מצבו הבריאותי, העדר התוחלת לשינוי
11 כושר הפרעון, וכדומה.
12
- 13 54. עד כאן, דומה כי אין בדברים רבותא רבה. אלא שבמקרה דנן, "העלילה מסתבכת".
14 החוב האחד והיחיד של החייב הינו חוב לפי פסק דין בתובענת מזונות. הדין קובע,
15 במסגרת סעיף 69(א)(3) לפקודה הנזכר לעיל, כי צו הפטר אינו פוטר את פושט הרגל
16 מחבות לפי פסק דין בתובענת מזונות, "להוציא מה שהורה בית המשפט במפורש לגבי
17 החבות, במידה שהורה ובתנאים שהורה".
18
- 19 55. הכלל האמור בענין חבות מזונות (שאין חולק כי הוא הכלל וכי כל קביעה אחרת הינה
20 חריג), נותן גם בהליכי פשיטת רגל מעמד מיוחד לחוב מסוג זה (ועיין גם סע' 128
21 לפקודת פשיטת הרגל). לא פעם עלתה בפסיקה גם שאלת היחס בין עצם קיומו של
22 חוב מזונות לבין תום ליבו של חייב (ר' למשל בענין מקבילי עצמו, עמוד שני לפסק הדין
23 (ר' ציטוט בהמשך); כן ר' למשל, פש"ר (חי') 44715-02-10 גנאים נ' כונס הנכסים
24 הרשמי (19.9.11); פש"ר (י-ם) 5316/08 מלכה נ' כונס הנכסים הרשמי (21.9.10)
25 (אך: פסק דינו של בית המשפט העליון בע"א 8090/10 מיום 19.12.12); פש"ר (חי')
26 81/01 עמרם לוי נ' הכונס הרשמי (26.5.02)).
27



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

פש"ר 1253/06 (לשעבר: 6250/01) גמזו נ' כונס נכסים רשמי תל אביב ואח'

2 ספטמבר 2013

- 1 ואכן, פסיקה רבה, שחלק ניכר הימנה אף אינו נגיש לעיון באשר היא ניתנת באופן
2 שגרתית תוך כדי מאות ואלפי דיונים בבקשות הפטר בבתי המשפט לפשיטת רגל,
3 קובעת - וחוזרת וקובעת - כי הפטר שניתן (אם ניתן) לחייב בפשיטת רגל, כפוף
4 להוראות סעיף 69 לפקודה ולהוראות סעיף 69(א)(3) בפרט, וכי ככלל, אין חייב
5 בפשיטת רגל מופטר מחוב מזונות.
6
7 הכלל האמור מושרש היטב בדיני פשיטת הרגל דהיום ואינו בגדר פלוגתא.
8
9 בצד האמור, ברי מתוך אותו דין, כי המחוקק השאיר לבית המשפט, בכל הנוגע לחוב
10 מזונות (בשונה מחובות שנוצרו במרמה, קנסות וכיוצא באלה חייבים המזכרים בסע'
11 69(א)(1) ו- 69(א)(2) לפקודה), מרווח של שיקול דעת, משנקבע כי הכלל לגבי העדר
12 הפטר לחוב מזונות, הינו "להוציא מה שהורה בית המשפט במפורש לגבי החבות,
13 במידה שהורה ובתנאים שהורה".
14
15 אפשרותו של בית המשפט ליתן הפטר כזה או אחר מחוב מזונות, באה לידי ביטוי גם
16 בפסיקת בית המשפט העליון, לרבות בע"א 1003/09 מקבילי נ' הכנ"ר (4.1.10)
17 ("ענין מקבילי").
18
19 בענין מקבילי עמדה על הפרק השאלה האם יש מקום להמנע ממתן צו כינוס לאור
20 העובדה שמרבית חובותיו של החייב הינם בגין מזונות וככלל, אין הפטר מחובות כאלה.
21
22 וציין שם בית המשפט העליון:
23
24 "...אין ספק, כי העובדה שאדם "חוסך" מזונות מילדיו או מזוגתו עשויה
25 להשפיע על בחינת תום-ליבו בהליכי פשיטת רגל, ובמיוחד כך כאשר
26 בית-המשפט לא שוכנע שהייתה מניעה אמיתית לעמוד בפסיקת
27 המזונות. עם זאת, לא נוכל לומר כי עצם העובדה שחובו של אדם מובע,



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

פש"ר 1253/06 (לשעבר: 6250/01) גמזו נ' כונס נכסים רשמי תל אביב ואח'

2 ספטמבר 2013

1 כולו או חלקו, ממוזנות, שוללת מניה וביה את האפשרות לראות בו כמי
2 שזכאי לבקש הליכי פשיטת רגל.

3
4 אנו ערים לטענתו של המשיב, שהתקבלה גם על דעת בית-המשפט, כי
5 בתקופה מסויימת המערער כנראה לא עשה ככל יכולתו כדי לפרוע את
6 חובותיו לרעייתו. עם זאת, בהתחשב בגילו של המערער ובמצבו
7 הבריאותי, שאינו שפיר ולא מהיום, לא ניתן לקבוע כי המצוקה שאליה
8 נקלע היא חדשה וכי יצירת חובו, או לפחות חלק ניכר מחובו, הייתה
9 תוצאה של אי-מימוש יכולת לשלם. התרשמותנו היא שחסימת הליכי
10 פשיטת הרגל בשלב זה תותיר את המערער מול חוב אסטרונומי
11 מבחינתו שאין לו, וככל הנראה גם לא תהיה לו, כל יכולת לפרוע ולא יהא
12 בה להועיל לנושים באופן ממשי. אמנם, סעיף 69(א)(3) לפקודת פשיטת
13 הרגל, התש"ם-1980. מורה כי צו הפטר אינו מפטיר חייב מחבות לפי
14 פסק-דין שניתן בתובענת מזונות, אולם הוראה זו כפופה לשיקול-הדעת
15 של בית-המשפט והיא הנותנת, שבמקרה זה, ראוי בשלב זה שלא לסגור
16 את הדלת בפני המערער ולאפשר בחינה מעמיקה של עניין זה בבוא
17 העת."

18
19 59. ענין סמכותו ושיקול דעתו של בית המשפט בענין הפטר מחוב מזונות, עלה גם
20 בהחלטת בית המשפט העליון הנזכרת לעיל מיום 18.11.12, בעניינו של החייב עצמו
21 ושל עתירתו להפטר.

22
23 וציין בית המשפט העליון:

24
25 "סעיף זה [69(א)(3) – ת.א.] קובע כי צו הפטר היוצא מלפני בית
26 המשפט - איננו חל על חוב מזונות פסוק, אלא אם יורה בית המשפט
27 אחרת. יובהר כי הסעיף מתייחס ל"בית משפט", כאשר הכוונה היא לבית
28 המשפט המחוזי בשבתו כבית משפט לפשיטות רגל (ראו סעיף 1 וסעיף



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

פש"ר 1253/06 (לשעבר: 6250/01) גמזו נ' כונס נכסים רשמי תל אביב ואח'

2 ספטמבר 2013

1 172 לפקודה). עולה מכאן שהסמכות לקבוע את מעמדו של חוב
2 המזונות, לאחר מתן ההפטר, מסורה לבית המשפט לפשיטות רגל. בית
3 המשפט רשאי להורות כי חוב המזונות יוותר על כנו. הוא רשאי להורות
4 כי חוב המזונות יכלל בהפטר....

5
6 שיקולי בית המשפט לפשיטות רגל, בכל הנוגע למתן הפטר, שונים
7 משיקולי בית המשפט לענייני משפחה בכל הנוגע לחוב המזונות.
8 הראשון מאזן, כאמור, בין שלוש תכליות היסוד של הליכי פשיטת הרגל:
9 טובת הנושים, טובת החייב, וטובת הציבור. בית המשפט לענייני
10 משפחה, לעומת זאת, מונחה על ידי מערכת שיקולים אחרת. הוא בוחן
11 אך ורק את חוב המזונות, ולא את כלל מצבור החובות של המבקש היה
12 וישנם..... מערכת השיקולים של שני בתי המשפט היא שונה בבואם
13 לשקול ביטול חוב מזונות פסוק. מבטו של בית המשפט לפשיטות רגל
14 מופנה כלפי מצבור החובות של החייב, והוא נדרש לאזן בין האינטרסים
15 של הנושים, החייב וכלל ציבור הסוחרים. בית המשפט לענייני משפחה,
16 לעומתו, מתמקד בחוב המזונות בלבד, תוך לקיחה בחשבון של מערכת
17 היחסים בין בני המשפחה. הגם שבית המשפט לפשיטות רגל ישקול אף
18 הוא את אופיו המיוחד של החוב – מזונות הילדים והאישה, על כל
19 המשתמע מכך – ברי כי ראייתו מתוקף תפקידו איננה חופפת את שיקולי
20 בית המשפט לענייני משפחה. "

21
22 רע"א 3050/12 גמזו נ' ישעיהו (18.11.12).

23
24 60. במקרה דנן, רבות מהעובדות אינן שנויות במחלוקת של ממש, ומשהתארך תיאור
25 השתלשלות העניינים לעיל, ניתן יהא לקצר כאן במידה מסוימת.

26
27



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

פש"ר 1253/06 (לשעבר: 6250/01) גמזו נ' כונס נכסים רשמי תל אביב ואח'

2 ספטמבר 2013

61. החייב הוא איש בא בימים. בריאותו לוקה. אין לו הכנסות פרט לקצבאות מל"ל
ולתמלוגי אקו"ם. כל נכסיו מומשו על ידי המשיבות עצמן זה מכבר. אין טענה כי קיים
נכס כלשהוא שלא מומש או כי צפוי שינוי ביכולת החדר חובותיו. אין טענה כי החייב חי
ברמת חיים גבוהה שאין לקבלה במקרה של פושט רגל העותר להפטר מחובות. מנגד,
מצבן של המשיבות, כך נטען ולא נסתר (ולמעשה, אף לא נטען אחרת, קל וחומר שלא
הובאו ראיות) הוא שפיר. נכס גדל"ן עבר לידיהן. המשיבה 1 מקבלת פנסיה. המשיבה
2 היא משפטנית. הטענה היחידה שניתן למצוא מאת המשיבות בענין זה הוא כי בעבר,
בתקופה בה החייב לא שילם מרצונו מזונות שנפסקו (לפני כארבעים שנה), היה עליהן
להעזר בזולת או בהלוואות. טענה זו הועלתה על דרך הסתם וללא תימוכין. כמו כן,
ידוע כי המשיבות נקטו לאורך השנים הליכי הוצל"פ רבים, עיקלו והעבירו לידיהן את
תמלוגי החייב מאקו"ם, את דמי השכירות מהדירה שהיתה בבעלות החייב (לפני
שמימשו אותה עוד בשנת 1980), ועוד.
62. הסכומים שהצליחו המשיבות לגבות מהחייב הם ניכרים ביותר. המשיבות (להבדיל
מהחייב) מצאו לנכון שלא לכלול בטיעוניהן נתונים בענין שיעור החוב שנגבה בפועל,
וטעמיהן מן הסתם עימן.
63. מקורו של חוב החייב כלפי המשיבות הינו אכן בפסיקת מזונות. ברם, מדובר בחוב בן
עשרות בשנים. הבת המשותפת היא כבר בת 44 (לערך). בית המשפט העליון, בעניינו
של החייב עצמו, עמד על האבחנה האפשרית בין חוב מזונות שוטף כלפי קטינים לבין
חוב עבר (רע"א 4905/98 גמזו נ' ישעיהו, פ"ד נה(3) 360 (19.3.01)).
64. עוד בשנת 2002, בענין החייב והמשיבות, ציין כב' השופט אלון, כזכר, כי "לעת הזו...
הפכה יתרת חוב המזונות הפסוק זה מכבר לחוב כספי "רגיל" שאיננו נושא יותר את
האופי המיוחד והקפדני בו מובחן ממנו חוב מזונות לקטינים או לתלויים." דברים אלה
יפים כיום, בנסיבות הקונקרטיות, בבחינת קל וחומר.



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

פש"ר 1253/06 (לשעבר: 6250/01) גמזו נ' כונס נכסים רשמי תל אביב ואח'

2 ספטמבר 2013

- 1 נסיבות המקרה שלפני כמכלול מובילות למסקנה, כי באיזון בין האינטרסים השונים, של
2 הנושות, של החייב ואף של הציבור, נוטה הכף בשלב הנוכחי - כהמלצת הנאמן והכנ"ר
3 - לעבר החייב, ויש לאפשר לו, בשנות ה-70 המתקדמות של חייו, את אותה הזדמנות
4 שהמחוקק נאות ליתן לחייב, לפתוח דף חדש בחייו ולחיות את השנים שנותרו לו כאשר
5 חוב המזונות אינו עומד עוד לפתחו.
6
- 7 יש להדגיש, כי המסקנה הנזכרת היא מסקנה חריגה. אין היא באה ללמד כי שלב
8 ההפטר בדיני פשיטת רגל, אמור לכלול בחובו גם חיובי מזונות ואין היא באה לכרסם
9 בעיקרון הרחב של העדר הפטר מחיוב מזונות. ההיפך הוא הנכון. הכלל היה ועודו, כי
10 הפטר בפשיטת רגל אינו כולל הפטר מחיובי מזונות וכי על פי רוב, טענתיו של חייב
11 בענין חוב מזונות, לרבות טענות בדבר מצב כלכלי ובריאותי המקשה עליו לפרוע את
12 החוב, מקומן יהא בהליך ההוצאה לפועל (ר' למשל רע"א 3898/12 לרנר נ' כונס
13 הנכסים הרשמי (30.8.12); ע"א 6810/05 בר הראל נ' הכנ"ר (6.11.06). כן ר'
14 החלטתי בפש"ר (מחוזי ת"א) 3092/09 ארינוס נ' כונס הנכסים הרשמי (20.11.12).
15
- 16 לאור כל האמור ועל רקע החומר שהובא לפני, אני מוצאת להורות בזאת על מתן הפטר
17 חלוט לחייב, לרבות מחוב המזונות לנושות.
18
- 19 לא נמצא כי יש בראיות ובטעונים האחרים אשר הובאו מטעם מי מהצדדים, כדי לשנות
20 את תוצאות הדיון לגופו של ענין (רע"א 69/12 משה נ' גוהרי (21.3.12); רע"א
21 1146/11 צ'רלטון בע"מ נ' ההתאחדות לכדורגל בישראל (16.8.11); בע"מ
22 2468/11 פלוני נ' פלונית (26.5.11); רע"א 9294/09 חן נ' בנק הפועלים (2010);
23 ע"א 4861/05 שיכון עובדים נ' מנהל מיסוי מקרקעין (2008); ע"א 84/80 קאסם נ'
24 קאסם, פ"ד לז(3) 60 (1983)), ובכלל זה, טענות המשיבות לגבי סטיית החייב
25 מהסכמתו הדיונית ולגבי העמדות שלשיטתן על הנאמן והכנ"ר להביע (טענות שאין
26 לראותן כרלוונטיות לאחר החלטת בית המשפט העליון מיום 18.11.12); ועוד.
27
28



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

פש"ר 1253/06 (לשעבר: 6250/01) גמזו נ' כונס נכסים רשמי תל אביב ואח'

2 ספטמבר 2013

1
2
3
4
5
6
7
8
9

72. בנסיבות, ישא כל צד בהוצאותיו.

המזכירות תמציא פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, כ"ז אלול תשע"ג, 02 ספטמבר 2013, בהעדר.

תמר אברהמי, שופטת